



Dreptatea și mila în Vechiul Testament (2)

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Orice făptură vie care se mișcă, va trăi pretutindeni pe unde va curge râul, și vor fi o mulțime de pești; **căci ori pe unde va ajunge** apa aceasta, apele se vor face sănătoase **și pretutindeni pe unde va** ajunge riul acesta va fi viață.” (Ezechiel 47:9)

Un cartier care în anii 1950–1960 era prosper ajunsese, spre sfârșitul anilor 1960 și începutul anilor 1970, asemenea unui câmp de luptă. Majoritatea familiilor s-au mutat în alte locuri, lăsând în urmă locuințe părăsite, dărăpănate și arse. Oamenii de afaceri s-au retras, iar locul lor a fost luat de traficantii de droguri și de infractori, transformând cartierul într-o zonă rău famată.

În 1986, o familie de creștini a plecat dintr-o casă bună și s-a mutat în această zonă afectată de criză. Li s-a alăturat și un pastor dintr-un alt oraș. Împreună, au reconstruit două case incendiate și s-au mutat în ele. Apoi, au ieșit pe stradă ca să-i cunoască pe locuitori și să se împrietenească cu ei. Prin intermediul lor, Dumnezeu a înființat o biserică prin care acest cartier mort a fost readus la viață și transformat. Influența acestor credincioși persistă până astăzi și viața multor oameni de acolo s-a schimbat.

Dumnezeu are un cuvânt de spus despre rolul bisericii Sale în astfel de situații aparent fără speranță. Studiul din această săptămână continuă „să asculte” corul profeților din Vechiul Testament, care îndeamnă poporul lui Dumnezeu să reprezinte corect caracterul lui Dumnezeu înaintea lumii.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Harul lui Dumnezeu, care-i readuce la viață pe cei morți în fărâdelegi și păcate, este descris într-un tablou șocant în Ezechiel 37. Profetul Ezechiel este dus în viziune de Duhul Sfânt într-o vale plină cu oseminte umane uscate, simbolul casei lui Israel. Dumnezeu îl întreabă: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învie?” (Ezechiel 37:3).

Profetul află răspunsul la această întrebare în timp ce le proorocește oaselor.

1. Ezechiel 37:1-14. Ce urma să facă Dumnezeu pentru poporul Său?

Valea oaselor...

Viziunea primită de Ezechiel avea următoarele elemente: Israelii (1) „au înviat și au stat în picioare: era ca o oaste mare” (Ezechiel 37:10); (2) au primit promisiunea că vor fi reșezați în țara lor; și (3) aveau să știe că Dumnezeu făcuse aceasta pentru ei.

Dar învierea nu este totul. Poporul lui Dumnezeu este readus la viață cu un scop, pentru o misiune: ca să fie lumină pentru popoare.

2. Citește Efeseni 2:10. Cu ce scop suntem „readuși la viață” din punct de vedere spiritual – recreați în Hristos?

„Acceptarea noastră de către Dumnezeu este sigură numai prin Fiul Său iubit, iar faptele bune sunt doar urmarea lucrării dragostei Sale care iartă păcatul. Ele nu ne conferă niciun merit și nimic din ce primim nu ne este dat pentru faptele noastre bune, în virtutea cărora am putea să pretindem că avem vreo contribuție la mântuirea noastră. Mântuirea este darul fără plată al lui Dumnezeu dat celui credincios numai datorită lui Hristos. Sufletul tulburat poate să găsească pace prin credința în Hristos, iar pacea va fi proporțională cu credința lui. El nu poate să-și prezinte propriile fapte bune ca pe un merit pe baza căruia să primească mântuirea.

Și atunci faptele bune nu au nicio valoare reală? Oare păcătosul care săvârșește păcatul în fiecare zi fără teama de consecințe este privit cu aceeași bunăvoință cu care este privit acela care se străduiește, prin credința în Hristos, să lucreze pentru propria integritate? Scriptura răspunde: «Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.»

În rânduiala Sa divină, prin favoarea Sa nemeritată de noi, Domnul a stabilit ca faptele bune să fie răsplătite. Noi suntem primiți numai prin meritele lui Hristos, iar faptele de milă și de bunătate pe care le facem sunt roadele credinței.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2012, p. 165

“Căci noi sîntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” Efeseni 2:10 VDC



Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere dragostea lui Dumnezeu pentru cei sărmani și marginalizați și responsabilitatea lor de a-i ajuta.

La nivelul sentimentelor: Să-și înnoiască angajamentul de a l se alătura lui Dumnezeu în grija Sa față de cei săraci și neajutorați.

La nivel practic: Să-și dovedească preocuparea față de cei săraci și suferinzi prin rugăciune, sprijin financiar și slujire personală.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Concepția despre dreptate

- A. Ce vrea să spună Pavel când declară că noi am fost creați pentru fapte bune (Efeseni 2:10)? Nu declarase el cu câteva versete mai sus că suntem mântuiți prin credință și nu prin fapte (Efeseni 2:8,9)? Și apoi, nu sunt eforturile noastre cele mai bune ca niște haine murdare (Isaia 64:6)? Discutați.
- B. Ce fapte bune ar aduce schimbările cele mai semnificative în localitatea ta?
- C. Ce vești bune le putem duce noi, creștinii, celor nenorociți (Isaia 61:1)?

II. Sentimente: Manifestarea milei

- A. În Isaia 61 se vorbește despre înlocuirea plânsului cu bucuria și a duhului mâhnit cu haina de laudă (Isaia 61:3). Mulți oameni – inclusiv adventiști de ziua a șaptea – își duc viața apăsați de depresie, de deznadejde, de singurătate. Mulți sunt în doliu. Cum le putem arăta milă și cum îi putem consola?

III. Practic: Să acționăm pentru dreptate

- A. Isaia 61:8 afirmă că Dumnezeu iubește dreptatea. Ce putem face pentru ca în localitatea noastră oamenii să aibă parte de mai multă dreptate?

Rezumat: La sfârșitul timpului, Isus nu va separa oile de capre în funcție de poziția lor față de adevărul teologic profund dezbătut de cei mai mari cercetători ai bisericii, ci în funcție de faptele lor: „Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat, Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut...” (Matei 25:35,36).

3. Citește Ezechiel 47:1-8. Ce ar putea simboliza apa care — în viziunea lui Ezechiel — curgea de sub templu?

Se spune că apa aceasta curgea „spre ținutul de răsărit”. La est de Ierusalim, se află Marea de Sare (sau Marea Moartă), o întindere de apă situată la cea mai joasă altitudine de pe glob. Între Ierusalim și Marea Moartă se întinde un teren deșertic pe o distanță de aproximativ 34 de kilometri, care include și Valea Arabah (sau Depresiunea Iordanului și a Mării Moarte). Apa mării este atât de sărată, încât nicio viețuitoare nu poate supraviețui în ea.

Textul spune, mai departe, că apa care iese din templu curge spre răsărit și, când se varsă în mare, „vindecă” apele mării. Apa aceasta poate fi simbolul bisericii, templul lui Dumnezeu (1 Petru 2:4,5), a cărei influență „curge” în lume și este o sursă de sănătate și de vindecare pentru cei morți în fărâdelegi și păcate.

4. Citește Matei 5:16. Cu ce îi aseamănă Domnul Isus pe urmașii Săi și de ce?

Fluviul Zambezi din Zambia (Africa) izvorăște de sub un copac, doar un firicel de apă. Pe măsură ce înaintează spre Cascada Victoria, se transformă dintr-un pârâu (adânc până la gleznă), într-o apă adâncă până la genunchi, apoi până la brâu, pentru a deveni, în final, un fluviu în care poți înota. La fel, apa care iese din templu este mai întâi mică, dar apoi se adâncește și devine „atât de adâncă, încât trebuia să înot — un râu care nu se putea trece” (Ezechiel 47:5).

Poate că la început biserica ta va avea o influență mică în localitatea sau zona în care se află, însă poți fi sigur că va reuși, cu timpul, să o transforme! „Lucrarea noastră mi-a fost înfățișată ca fiind, la începuturile ei, asemenea unui mic, foarte mic pârâiaș.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, p. 171

Cum poate biserica să-și mărească influența binefăcătoare și vindecătoare în lumea aceasta?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Isaia 61

Ideea de bază: Ajutorarea celor săraci și marginalizați nu este o chestiune care să fie dezbătută doar de politicieni. Ea este abordată frecvent în Scriptură și chiar de Isus și se referă la tratamentul corect și uman pe care trebuie să ni-l aplicăm unii altora, la exprimarea practică a veștii bune a mântuirii.

Ia-ți timp, cu această ocazie, să muți conceptul de ajutorare a persoanelor în nevoie din sfera teoriei și a retoricii politice în sfera practică: Cum ar trebui să tratăm noi, creștinii, persoanele defavorizate?

Discuție introductivă: Dacă vei vizita Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite, care se află în Washington, D.C., vei găsi expus acolo un citat atribuit pastorului luteran german Martin Niemöller:

„La început, i-au luat pe socialiști și n-am spus nimic,

Fiindcă nu eram socialist.

Apoi i-au luat pe sindicaliști și n-am spus nimic,

Fiindcă nu eram sindicalist.

Apoi i-au luat pe evrei și n-am spus nimic,

Fiindcă nu eram evreu.

Apoi au venit să mă ia și pe mine, dar nu mai rămăsese nimeni care să se ridice în apărarea mea.”

Niemöller a devenit criticul vocal al politicilor naziste și a fost încarcerat din 1938 până la sfârșitul războiului.

Nu se cunosc cu exactitate cuvintele lui Niemöller, pentru că uneori improviză și modifica lista, dar ideea este clară: dacă nu vorbim deschis și nu acționăm în apărarea altora, nici noi nu ne putem aștepta că alții să acționeze în apărarea noastră.

De discutat: Ce i-ai răspunde cuiva care susține că nu ar trebui să fim atât de preocupați de realizarea dreptății sociale, pe motiv că preocuparea aceasta ne-ar abate de la adevărata noastră chemare (predicarea Evangheliei)?

5. Citește Ezechiel 47:9. Ce efect avea apa din viziunea lui Ezechiel asupra mediului în care ajungea?

Profeția lui Ezechiel declară că râul care iese din Templul lui Dumnezeu va aduce viață pretutindeni pe unde va curge. Iar cea mai mare minune este descrisă în versetul 10. Ce surprinzător ar fi să vedem pe malurile Mării Moarte, cu apa ei neprielnică vieții, o mulțime de pescari care-și aruncă plasele de pescuit fiindcă au auzit că acolo se prind mulți pești!

Ideea este că Dumnezeu, lucrând prin poporul Său, va aduce viață acolo unde mai devreme nu era viață.

„Acolo unde Dumnezeu intervine, nu există situație fără ieșire, nu există categorie de oameni imposibil de mântuit, nu există moștenire a unui trecut nefericit care să ne condamne la un viitor umbrit de disperare.” – *The Interpreter's Bible* (Nashville: Abingdon Press, 1956), vol. 6, p. 328

Harul uimitor al lui Dumnezeu face adevărate minuni – pentru oricine îl primește, desigur! Aceasta este Evanghelia: Prin noi, Dumnezeu le poate da speranță celor sperați, căzuți, secătuiți de puteri și aflați pe moarte, din punct de vedere spiritual și fizic:

6. Compară Ezechiel 47:12 cu Apocalipsa 22:1,2. Ce spun aceste două pasaje despre destinația finală a celor vindecați și aduși la viață în Isus prin biserică Sa?

Într-o zi, poporul lui Dumnezeu – din care vor face parte și oamenii vindecați și aduși la viață prin altruismul membrilor bisericii – va locui pe Noul Pământ, unde curge un alt râu, care iese de la tronul lui Dumnezeu. Acolo nu vor mai exista nici deșert, nici pământ sterp și nici moarte.

Până atunci – în timp ce așteptăm acea lume binecuvântată – Dumnezeu vrea ca biserica Lui să fie un loc de unde să se reverse vindecare și viață îmbelșugată către societate. El vrea să lucreze prin noi pentru a revigora și transforma „deșertul”, „câmpia” și „apele moarte” din zona noastră în locuri pline de viață prin Isus (Ioan 10:10). Acesta este tot mesajul adventist exprimat într-o singură frază.

Citește Amos 5:24. Ce face biserica ta ca să fie un „râu vindecător” pentru localitatea în care se află?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Studiul de față, despre dreptate, așa cum ne este prezentată ea în Scriptură, îți oferă ocazia de a-i ajuta pe membrii grupei să abordeze din punct de vedere creștin problemele și provocările lumii contemporane. Încurajează-i să delimiteze ideea de dreptate de orice nuanță politică pe care au dobândit-o în timp și să se întrebe: Cum ne îndeamnă Dumnezeu, în Cuvântul Său, să reacționăm față de nedreptățile din jurul nostru?

Comentariu biblic

I. Isus și „anul de îndurare”

(Recitiți Isaia 61:1-11 în cadrul grupei.)

Vestea despre întoarcerea lui Isus în Galileea s-a răspândit repede. Luca ne spune că El îi învăța pe oameni în sinagogi și că „era slăvit de toți” (Luca 4:15).

După aceea, Isus S-a dus în locul Său natal și a fost invitat să vorbească în sinagogă. S-a ridicat ca să citească și imediat a dezvăluit legătura Sa strânsă cu profețiile Vechiului Testament. A ales să citească din Isaia 61 și a declarat că acest pasaj descria întocmai lucrarea Sa. Capitolul acesta subliniază importanța slujirii oamenilor excluși din societate și marginalizați:

„Duhul Domnului este peste Mine,
pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia...,
să propovăduiesc robilor de război
slobozirea
și orbilor, căpătarea vederii,
să dau drumul celor apăsați,
și să vestesc anul de îndurare al Domnului”
(Luca 4:18,19).

El anunță astfel, încă de la începutul activității Sale publice, că grija față de oamenii aceștia avea să ocupe locul de frunte în misiunea Sa.

Merge până acolo încât vestește „anul de îndurare al Domnului”. Anul amintit aici are o semnificație precisă: este jubileul din Leviticul, anul noilor începuturi, când datoriile erau anulate, sclavii erau eliberați și terenurile reveneau la proprietarii inițiali (Leviticul 25:10-13). Isus își încheie declarația de misiune astfel: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit” (Luca 4:21).

Locuitorii Nazaretului adunați la sinagogă s-au bucurat de învățătura dată de Isus, la fel ca locuitorii din Galileea: „Și toți îl vorbeau de bine, se mirau de

În Vechiul Testament, întâlnim des ideea că oamenii cu o stare materială și spirituală bună vin în întâmpinarea nevoilor celor cu o stare mai puțin bună.

7. Citește Isaia 61:1-11. Ce le spune aici Dumnezeu celor din poporul Său și cum putem aplica aceste învățături la viața noastră și la chemarea noastră? Vezi și Luca 4:18.

Capitolul 61 al cărții lui Isaia începe cu declarația că Duhul Domnului lucrează prin Cel Uns pentru a le aduce vești bune celor nenorociți, pentru a-i vindeca pe cei cu inima zdrobită, pentru a le vesti robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea (Isaia 61:1). Toate acestea se împlinesc într-un „an de îndurare al Domnului”. Expresia aceasta face referire la anul jubiliar care, după cum am văzut deja, avea numeroase prevederi legate de împlinirea nevoilor celor sărmani.

Astfel, cei ce plâng și sunt mângâiați, cei întristați din Sion cărora li se dă „o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit” (Isaia 61:3), sunt cei care „vor zidi iarăși vechile dărâmături” și „vor ridica iarăși năruirile din vechime”. Beneficiarii jubileului mesianic devin agenți de transformare ai societății, înnoind cetățile pustiite (Isaia 61:4). Ei sunt numiți preoți și slujitori ai lui Dumnezeu și sunt susținuți prin bogățiile popoarelor din jur (Isaia 61:5,6).

Imaginile din acest capitol, în care Unsul Domnului transformă popoarele din jurul Israelului prin prosperitatea celor care au făcut legământ cu El (versetele 8,9), se aplică în dreptul celor care, astăzi, sunt chemați să fie preoți și slujitori în diferitele zone ale lumii. Să nu se simtă oare influența transformare a acestei profeții atunci când ne bucurăm în Domnul, când sufletul ne este plin de veselie în Dumnezeu și când stăm îmbrăcați în hainele mântuirii în mijlocul concetățenilor noștri (Isaia 61:10,11)?

Citește Isaia 61:9. Ce mărturie puternică despre ce poate face Dumnezeu prin poporul Său! Se poate spune acest lucru despre poporul Său de astăzi? De ce da sau de ce nu?

cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui” (Luca 4:21). Numele lui era purtat din gură în gură și oamenii se întrebau mirați: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?” Erau mai mult decât pregătiți să primească minunile Lui.

Dar valul opiniei publice și-a schimbat direcția de îndată ce Isus a declarat că lucrarea Sa era mai amplă de atât. Spre marea lor dezamăgire, El nu avea în plan un spectacol al vindecărilor miraculoase, ci le-a descoperit că misiunea Sa nu viza doar teritoriul Galileei sau al Israelului, ci întreaga planetă. Ca justificare, a amintit două situații în care Dumnezeu a ales să facă minuni printre neevrei – cazul văduvei din Sarepta și cazul lui Naaman Sirianul.

Oamenii din sinagogă au fost șocați să audă așa ceva. Cuvintele de elogiere au încetat. L-au scos afară din cetate și au încercat să-L arunce în prăpastie (Luca 4:28-30).

De discutat: De ce a ales Isus să piardă bunăvoința de care Se bucura în Galileea? Din ce motiv se simțeau ascultătorii Săi amenințați de mesajul Său despre dreptate și mântuire pentru oamenii din orice popor?

II. Lucrarea lui Dumnezeu

(Recitați Efeseni 2:10 în cadrul grupei.)

Apostolul Pavel afirmă că noi suntem „lucrarea” lui Dumnezeu, iar pentru cuvântul tradus cu lucrare folosește termenul grecesc *poiēma*. Termenul mai apare o singură dată în Noul Testament, mai exact în Romani 1:20: „În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea lui veșnică și dumnezeirea lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Așa că [oamenii] nu se pot dezvinovați.” Aici, grecescul *poiēma* este tradus prin „lucrurile făcute”. Din *poiēma* derivă cuvântul „poem”, „poezie”. Nu putem ști cu certitudine dacă Pavel a avut în minte aici această asociere, dar ceea ce reiese clar este scopul pentru care am fost „zidiți” sau creați: „pentru faptele bune”.

De discutat: La ce fel de fapte bune se referă Pavel aici?

3. APLICAȚIA

Nu este suficient să ne pară rău pentru situația în care se află oamenii săraci și oprimați. La această secțiune, condu o discuție despre ce puteți face în mod concret pentru a veni în ajutorul acestora.

8. Citește Mica 6. Ce lucruri dezaprobă Dumnezeu aici?

Mica este un alt profet din Vechiul Testament care subliniază faptul că formele religioase, dacă nu sunt însoțite de manifestarea dreptății și a milei, cu smerenie și în mod deliberat, nu sunt niciodată acceptate de Dumnezeu drept și milostiv.

9. Care este ideea esențială din Mica 6:8?

„Religia adevărată este practică. Ea include, fără îndoială, ritualurile și ceremoniile bisericii, dar... nu constă atât de mult în a ne abține de la mâncare, cât în a ne împărți hrana cu cel flămând. Evlavia practică este unicul tip de religie recunoscut la bara de judecată a lui Dumnezeu (Matei 25:34-36).” – Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 4, p. 306

Dumnezeu refuză și astăzi, la fel de mult ca în trecut, apostazia religiei exterioare care exclude evlavia practică menționată în Mica 6:8. Formele religioase nu sunt un scop în sine, ci un mijloc care ne ajută să atingem un scop, iar scopul nostru este Hristos, pe care suntem chemați să-L descoperim și altora.

În introducerea studiului din această săptămână, am citit despre două familii care s-au mutat în mijlocul unor oameni care la prima vedere erau irecuperabili, cu intenția de a se îngriji de nevoile lor. Și i-au făcut prieteni pe unii dintre ei, i-au invitat în casa lor și au format o mică grupă. Membrii acestei grupe, care, cu timpul, a devenit tot mai numeroasă, s-au rugat ca Dumnezeu să le arate cum să readucă viața în cartierul lor. În parteneriat cu o agenție de dezvoltare creștină, au început să recruteze voluntari care să-i ajute să reconstruiască locuințele dărpănite din jurul lor.

Dacă ai avea ocazia să le faci o vizită, ai găsi acolo un cartier nou și prosper, cu o situație mult mai bună decât înainte. Toate aceste roade frumoase au fost obținute pentru că o biserică mică și-a dorit să manifeste dragostea lui Isus în mod practic. Iată o metodă minunată prin care Hristos a ajuns la inimile altora prin intermediul credincioșilor Săi!

În acest pasaj, Dumnezeu Se adresează poporului Său în ansamblu. Toți, în versetul 8 El Se adresează fiecăruia, individual, folosind persoana a II-a singular. În ce măsură reflectă viața ta binele descris aici de Domnul?

De discutat:

1. Cu ce propuneri de politici publice în beneficiul persoanelor defavorizate pot veni adventiștii de ziua a șaptea? Ar fi mai bine ca adventiștii să nu se amestece în politică? Argumentați.

2. Se implică biserica voastră în acțiuni de sponsorizare sau în programele adresate cauzei persoanelor în nevoie? Dacă nu se implică, ar trebui să o facă? Argumentați. Cum ați demara o astfel de implicare?

3. Ce înseamnă să ducem o viață simplă și modestă? Ce rol are acest stil de viață în abordarea problemelor sociale?

4. PRACTIC

Dacă Isus vine curând ca să facă dreptate pentru totdeauna, aceasta nu înseamnă că noi nu avem nimic de făcut, pe considerentul că Dumnezeu Se va ocupa de toate. La această ultimă secțiune, îndreaptă discuția spre beneficiile pe care le aduce ajutorarea celor în nevoie atât pentru cei care primesc ajutorul, cât și pentru cei care îl oferă.

Sugestie practică: Desenează, pe o tablă sau pe o coală de hârtie cartonată, un tabel cu două coloane. (Dacă nu dispui de aceste materiale, condu o discuție pe această temă.) În prima rubrică scrie „Furnizorul ajutorului”, iar în a doua, „Beneficiarul ajutorului”. Notează pe scurt răspunsurile participanților în coloana potrivită.

Pune-le întrebări de tipul:

– Ce schimbări au loc în viața creștinului atunci când are grijă de persoanele în nevoie și când acționează pentru dreptate?

– Poți fi creștin și fără să ai grijă de astfel de persoane? De ce da sau de ce nu?

Invită-i pe membrii grupei să ofere exemple din experiența personală sau din ceea ce au observat la alții.

După ce ați precizat care sunt efectele slujirii asupra celui care slujește, treceți la efectele ei asupra celui slujit. Cum să ne purtăm cu aceia pe care îi ajutam, astfel încât să nu-i facem să simtă că sunt obiectul unui act caritabil? Ce să facem ca să le protejăm demnitatea? Cum să le vorbim despre religia noastră fără ca ei să se simtă obligați în vreun fel să adere la convingerile noastre?

La final, invită-i pe participanți să alcătuiască o listă cu activitățile în care se pot implica pentru a împlini misiunea pe care avem în această lume.

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește Ieremia 22:1-16; Ezechiel 16:49; Zaharia 7:9,10. De asemenea, citește din *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 4, Comentariile lui Ellen G. White, pp. 1165–1166; iar din cartea *Mărturii*, vol. 6, capitolul „Planul lui Dumnezeu pentru casele noastre de sănătate”, pp. 227–228.

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” (Mica 6:8). Putea Domnul să-și exprime cerințele mai clar de-atât? El ne-a arătat ce este bine. Cuvântul utilizat aici pentru „bine” apare în mod repetat în Geneza 1, cu referire la lumea noastră de dinaintea căderii în păcat. Astfel, suntem trimiși, în mod indirect, înapoi la ideal, la lumea perfectă pe care Dumnezeu a creat-o pentru noi și pe care ne-o va reda la revenirea lui Isus. Expresia tradusă cu „ce alta cere Domnul de la tine” poate fi redată (mai fidel poate) cu „ce alta caută Domnul la tine”. Ce caută Domnul la noi, poporul Său pe care l-a răscumpărat și peste care a revărsat harul lui Hristos? Răspunsul este dat de calitatea relației noastre cu ceilalți oameni și cu Dumnezeu. Prima cerință este *să facem dreptate*. Studiul din acest trimestru, care își propune să caute răspunsuri la întrebarea „Cum să ajutăm victimele nedreptății?”, ne oferă cadrul perfect pentru a dezbate această cerință. A doua cerință este *să iubim mila*. Lumea în care trăim poate fi uneori extrem de crudă. Cât de puternică ar fi mărturia noastră, dacă am iubi mila și dacă am manifesta această iubire prin gesturi de milă față de alții! A treia cerință este *să umblăm smeriți cu Dumnezeul nostru*. În Mica 6:4, Domnul își îndeamnă poporul să fie smerit înaintea Lui și să-l fie credincios pentru că l-a eliberat din Egipt. Cu cât mai valabil este acest îndemn pentru noi, care am fost eliberați din păcat prin sângele lui Isus! Jertfa Sa pe cruce și prețul pe care l-a plătit pentru răscumpărarea noastră ar trebui să ne determine să fim tot timpul smeriți înaintea Domnului.



BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND



Biblia:

1. Cum au stabilit muzicienii ordinea slujirii?
2. Cine era mai mare peste vistieria templului?
3. Pe cine numește cronicarul „prietenul împăratului” David?
4. Unde era cortul întâlnirii la începutul domniei lui Solomon?



Viața lui Iisus, capitolul 82

5. De ce se închiseră ucenicii în camera de sus?





SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE



ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?



ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	La ce fel de înviere se referă viziunea dată lui Ezechiel (cap. 37)?	Prin analogie, cum poate învia, în prezent, o biserică moartă?
2	Ce ar putea simboliza apa care, în viziunea lui Ezechiel, ieșea de sub templu?	Cum poate biserica să-și mărească influența binefăcătoare în lume?
3	Cum trebuie înțelese viziunile din Ezechiel 47 și din Apocalipsa 22: simbolic sau literal?	Ce face, în prezent, biserica ta, pentru vindecarea societății?
4	Care sunt făgăduințele Domnului pentru „anul de îndurare” (jubilul) mesianic?	Cum ni se aplică aceste făgăduințe astăzi?
5	Care sunt reproșurile aduse de Domnul în capitolul 6 din cartea lui Mica?	Ce învățăm personal și ca grup/biserică din acest capitol și, în special, din versetul 8?



SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE



SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Ce puteți face, concret, pentru a schimba în bine o persoană, o stradă, un cartier?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați.



SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru dreptatea și mila Sa!
2. Să ne rugăm pentru o influență binefăcătoare în societate!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____
